

Csorvás, 1900. október 1. – Orosháza, 1974. július 22.

Apja napszámos volt. Fia elemi iskoláit végzett, majd napszámos munkába állt s apja törpebirtokán segédkezett. 1918-ban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. Megélhetésüket másfél hold saját birtokuk megműveléséből és a vasútépítkezéseknél végzett időszakai munkából biztosította. 1926-ban a párt békéscsabai szervezetének lett tagja, négy évvel később szülőfalujában a helyi párszervezet pénztárosa, majd titkára volt. Az 1930-as évek második felétől többször bebörtönözték tiltott gyűlések megrendezése miatt. 1938-1939-ben az üldözések miatt a fővárosban vállalt munkát. Hazatérése után a helyi pártszervezet elnöke volt a szociáldemokrata párt 1944. márciusi betiltásáig. 1943-ban állandó csendőri felügyelet aláhelyezték, a következő évben két hónapra internálták.

1945-ben az újjászerveződő SZDP tagjaként a földosztás egyik szervezője. Előbb a csorvási községházán a közös konyha vezetője, majd gazdajegyző volt. Az 1947. augusztusi 31-i országgyűlési választásokon az SZDP Békés megyei listáján pótképviselő lett. 1948. április 26-án került be a törvényhozásba. A pártegyesítés után átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába, majd az MSZMP-be is belépett. A csorvási földműves-szövetkezet alapító elnöke volt. Mandátumának lejártá után a Békés Megyei tanács Mezőgazdasági Osztályának előadója volt, 1964-ben a gyomai járási tanács osztályvezetőjeként ment nyugdíjba.